

عنوان مقاله:

بازآفرینی فرهنگ مبنای محلات نیازمند باز آفرینی (مورد پژوهی: محله آبکوه شهر مشهد)

محل انتشار:

هفتمین همایش ملی معماری، شهرسازی و گردشگری (پژوهشهای کاربردی و راهکارهای نوین) (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

حسین حاتمی نژاد - دانشیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران، تهران، ایران

ابوالفضل منصوری اطمینان - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران، تهران، ایران

مهرداد محمدی یل سویی - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

امروزه یکی از مهمترین چالش های فضایی- کالبدی شهرها، گسترش بافت های فرسوده ی شهری است که گرچه درگذشته به مقتضای زمان دارای عملکرد منطقی و سلسله مراتبی بودند، ولی امروز از لحاظ ساختاری و عملکردی دچار کمبودهایی بوده و اغلب جوابگوی نیاز ساکنان خود نیستند. بدین منظور طی دهه های اخیر، برنامه ریزان و مدیران شهری برای ارتقای کیفیت زندگی ساکنان بافت های فرسوده، راهکارها و سیاستهای گوناگونی را ارائه داده اند که در این میان، رهیافت بازآفرینی شهری به مثابه یک راهبرد نوآورانه، مفهومی در حال ظهور است که طی سالهای اخیر توجه زیادی را به خود جلب نموده است. از دهه ۲۰۰۰ به بعد، بازآفرینی فرهنگ مبنای صورت موج عظیمی، پروژه های بازآفرینی را در سراسر اروپا تحت تاثیر قرار داده و از این منظر، بازآفرینی فرهنگ مبنای اصلی ترین رویکرد بازآفرینی بافت های فرسوده شهری در دو دهه اخیر دانست؛ بنابراین، پژوهش حاضر بر آن است تا به بازآفرینی فرهنگ مبنای محله آبکوه شهر مشهد بپردازد. بدین ترتیب، این پژوهش از لحاظ روش جز پژوهش های کمی- کیفی، از لحاظ هدف از نوع پژوهش های کاربردی و از لحاظ ماهیت، از نوع پژوهش های توصیفی- تحلیلی است. روش جمع آوری اطلاعات این پژوهش مبتنی بر پیمایش اجتماعی (ابزار پرسشنامه) و کالبدی است. جامعه آماری این پژوهش تمامی ساکنان محله آبکوه شهر مشهد بوده که با استفاده از فرمول کوکران، تعداد ۱۵۰ نفر از آنها به صورت تصادفی در این پژوهش مورد پرسشگری قرار گرفتند. برای تعیین روایی پرسشنامه پژوهش از اعتبار محتوایی (نظر متخصصان) و برای پایایی آن از آلفای کرونباخ استفاده شده است. نتایج این پژوهش حاکی از آن است که محله آبکوه شهر مشهد از منظر مولفه ها و شاخص های سنجش بازآفرینی فرهنگ مبنای در وضعیت مطلوبی به سر نمی برد. چراکه میانگین مولفه های سنجشی آن از جمله اجتماعی- فرهنگی، اقتصادی و حکمروایی در سطح محله آبکوه پایینتر از حد متوسط (میانگین معیار برابر با ۳) به دست آمده است؛ بنابراین در سطح اطمینان ۹۵ درصد می توان اذعان داشت که محله آبکوه شهر مشهد از منظر بازآفرینی فرهنگ مبنای از شرایط مساعدی برخوردار نیست.

کلمات کلیدی:

بازآفرینی شهری، بازآفرینی فرهنگ مبنای، بافت فرسوده شهری، محله آبکوه شهر مشهد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1662031>

